

ברנשטיין תהה: היש ביכלתנו האנושית והטכנית לשלוח תגבורת זו? מדוע לא פסייעים

להקמת עיר בנגב?

טעירא סבור שאי אפשר אפילו לדון על השאלה – כאשר אין "הכנית כללית" לבטחון הישוב

סמי נהגוס שטחים והחי ניסוג? הנגב הוא אולי מלכודת לנשליחים, כניסת לאילת זוהי

התבונה כא.ט. לא יתכן בטחון בלי מוכחים,

תכלן שואל: היי יתראי ל-235 יש ריגון בישוב, מה דורשים התגבורת בזה " ובטח דורש

הקמת 9 נקודות,

סילורר חומך בטעיראז דרוכים כומחים – ואין להחליט בחפזון.

ב. יוסף שואל (בצדק) מדוע יהיו רק 20.000 מממ מגויסיכו? מדוע לא שלשים או ארבעים

גלף?

גרינבוט הפעם גילה הבנה לא מעטה דרוש קבינט מלחמה של חמשה, ולא איש אחד שעלול

להתקיף. דרושה קזרה מהגולה, חושש שמשלוח 5000 לנגב יחלישו עמדתנו בשאר חלקי הארץ.

גולדה העיר בפשטות: כלום יחליטו "כומחים" אם יש להגין על הנגב או לא. תבעה פעולה

חינוכית ביעוב להגביר המורל.

הרז רוחה התגבורת כהכרחית, כוחנו באין ברירה. חולק על ההנחה שיש רפיון בישוב.

20.1.48

עטרויבום: האיש "הבריתי" כחה לחברו בירושלם (ידידו של עטרויבום) למחרת החלפת

או"ם, טעור לפני שנים אחדות סמע סמנו שס) פנה לעם היהודי תציל אותו. הוא פניה

שבארצו רוצים לעזור, אבל יודעים שעזרה והתערבות בלוייה עלולה להזיק. – הפריזאי

הזמין הירושלמי לברימל לשכנע מפיו במה אפשר לעזור למדינה. הוא סבור שחוצצ

הסברה בארצו על הספעל האר"י (ביצד?) – ע"י סרט טוב מותאם לחמקיד.

- יש להשיב משם אולי עזרה חמרית חשובה - בתנאי שלא יודע שזה לא בא מתוך הארץ

גומה...

- הודיע לי קמלן שקה"ק כבר מלגרה לאכריקא לשלושה המיליונים משנת 1947 אינם לא של קה"ק ולא של קה"ק אלא של בטחון. אמרתי לו שיעמיד חצי מיליון לאחוד. על השאר עוד נחלים.

-- בהגיע עד אחת ישיבה זו נחלה. התחייבתי על 3500 לבורות, 4000 למיכלי נפט.

- משלחת בגוש עציון: דורשים ביצורים (יש בכל נקודה גודל משונה) דרושים 30 שון חיל, ביצורים, תגבורת באגפים (מה בספר המהישיבים? 300. מהחץ יש 120 (מהם 15 מלכח). דרושים עוד לפחות 200 איש. הבטחת ההתבורה והאטסקה. בחברון יש צבא, אחד מהם, יריד, ספר להם שעומדים לעזוב בעוד 2-3 ימים. אמרתי שחזר נברר זאת בה"א. לפי דבריהם לא אספו יותר מששה רובים, כי הבריונים לקחו את הפצועים וההרוגים על נשקם.

- בשתיים שיחה עם ישראל על המצב בירושלם. לא מחזיקים במרכז המסחרי. ככוון ההוא היהודים מגיעים עד אחרי רכס. הגישה למרכז מופרעת מרחוב מסילא וסנט-לואיס. במסילת יש משמר ערבי. לא נותנים מטכר יהודי מזוין ברחוב נסיכה מרי. היו יהודים בשכונות ערביות (אבו סור, בקעה, קטמון, רוממה) ההגנה תחמה תחומים - היכן אסור לעזוב, להיכן תכנית המושבים עליהם. היו מקרים שבשכונות ערביות נגברו מהן יהודים - עזבו הערבים (רוממה). מקודם עזבו יהודים לברוח - אבל ההגנה לא נחנה. הערבים עזבו אפילו כרם-אל-סילה ושיך בדר, דרומית וכביש ירושלם - ת"א. נשארו בליפתא עליונה. במחילה עזבו, אפילו חלק בליפתא עזבו, אולם הזרו לליפתא ההתחנה והעליונה העל מנת לבעול שלוש ירו בשכונות שלנו - אחמול פוצץ בית בן 3 קומות בליפתא עליונה. גם מלכית הולכת ומחיהדה, אם כי נשארו ערבים בודדים.

בחורינו הקיסו מחסום במזרח, אבל הצבא והמשטרה מפירים אותו.

בדרך לאוניוורסיטה יש שיך גראח, שכונה נשעיבי ובתי הסופתי ואנסוניוס. היריות הערביות מגיעות לרחוב שמואל הנביא ול"בית ישראל". החושבים הערבים עזבו שיך ג'ראח,

אולם הכנומיות נכנסו לבתים העזובים. היו קשיים בהחבורה הפנימית, סילוק רוממה הערבית העל. שני דרכים עדיין בסכנה - לאוניוורסיטה והדסה, ולהלפיות, רמת-רחל וסקור חיים. היו צריכים לסנות הדרך להלפיות, לא בדרך חברון אלא מזרחה, בדרך לנציב. ההקשות עוד באו מעל יד תחנת הרכבת, מאבו סור. שמירת דגום המכשלה והההנה היה בידי נוסרים ערביים עכשיו הצבא סוסר על המחסום, הדרך במוחה קצת, אבל נוסעים רק במשוריינים.

סכונה שסבלה הרבה - היא סקור חיים (יש שם סמיריה לחולי-סחפת). בדרומה - הכפר בית צמחה. בחי הכפר, גובלים עם בחי היהודים. מסעון לסקור חיים יש אל-כקעה, סכונה ערבית. מצרוב - קסטון. נשארו בסקור חיים רק שש כשחיות. החולים הוצאו מביה-החבראה. הבחורים שלנו נכנסו לבתים. גם הלפיות עזבו רבים לרגל קשיי החבורה, ומשוריינו נמצאים שם ובחורות הליסוד. עומדים לגדר סקור חיים וחלפיות - ויהבן שהחוסים ישובו אז, אם יהיו די אבסורוסים משוריינים, ערבי לא חדר לשכונות שלנו.

גם ימין סתה היא הזית - קשה לערבים. היא מסכנת דרך חברון וסער יפו. היו כמה ההקשות על ימין סתה - אבל לא עזבו. הבתים עתיקים ונוחים להגנה. אולם המקום סעון ביסור (לא ביצרו עדיין שכונותינו בירושלם) רוצים לכווח גדר חיל סקפה רחוב קזה דרך גזה שאנן לשכונת הפועלים בבית הכרם, לאורך של 2-3 קילומטר חיל (כ-12 סוגות חיל).

הלגיון הערבי עוד נמצא ע"י שער ציון. בעיר העתיקה נמצאים 170-200 לוחמים שלנו. מדי פעם במקם מהגרים ולוחמים מהם נשק, בכלל טגויסיס עכשיו כירושלם 800 איש, מלבד חיל משמר, בערך אלף איש.

- בהרשוב מחזיקים 50 איש על נשקם (מעמטה), אבל דרוטים 100 איש עם נשק. קשה מצבו של גזה יעקב ועמרות. דרוש כשוריינן לכל נקודה, ביצורים אנשים ונשק.

- בארבע שיתח ים שומכר, דרש מבריגדיר רייס זכות קדימה בכל מחנות השטח היהודי. יש חיוט ביטל, סרפנד ועקיר. גרני התנגד לזכות קדימה, כי פירוש הדבר ביצוע החלוקה. בבסיס הקורדני ובחייט ביטל יש בהי מלאכה לחיקון נשק (תותחנים, טנקים, וכלי רכב) יש מחסנים בטל ליטווינסקי וסרפנד. יש מחסני תחמושת בראש העין. יש מני בהי חוליים בבאר יעקב וכפר בילו, ובחוף חל ליטווינסקי. ב"ח של חיל התעופה. יש סדה תעופה ברמת דוד, על קרקע קה"ק. הכפר רכסנו משהו? בן עמי רכש 6 מחנות בנחניה, שילם 12 ילדי, ויגדלו דוכנים ממנו. זאת דרך רוצה להעביר שנת הסתלה היהודית. בנגב לא היו מחנות, מלבד בעסלוג וזה מכרז, לערבים. המחנות הקרובים לנגב הם בקסטינה ובגדרה ובבשטים.

באזור כרכור, פרדס חנה יש ששה מחנות על אדמה יהודית. יפנו מדרום לצפון, סרפנד - יפנו אולי בעוד חדשים. יש בסרפנד 3200 דונם, קנו זאת ב-25 לא"י הדונם. שומכר מעריך סרפנד במיליון לא"י. רייזר - רק בשש כאות אלף, שומכר חושש שידרשו יותר מיליון.

הבריגדיר יש לו אישור מלונדון לככור לנו ב"חוזת פרטי". קבעתי אהו בבישה שנית בה"א.

- בן יעקב שהגדס וידידו של סטרוברנד, 13 שנה בארץ, יליד שולץ, חניך רוסייה. אביו עוד עכשיו במוסקבה. יש לו בן דוד (גדול ממנו ב-8 שנים) קוסניסט וויקי. ב-1940 עבר בן דוד מירושלים והתאיר לו קטר. ב-1943 פנה אליו סטרוכיס שיעכה העמולה הסתמכיו לבנדודו, עשה זאת, בסוף 44 קיבל ממנו מכתב ספניון חומנה לבוא לרוסיה ולברר מסכר נקודות, כשביל גוי" שלו הראה הסכתכים שקיבל מירושלים. סיפר זאת למשה משה סיפל בהסגת ויזה, אך משום מה לא יצא כלום. באבנוסט 46 בא האיש עוד פעם הנה, ביקש להתקטר עם מישהו, על פי ענת משה התקטר עם פנה. מ.ס. דרש שכל שיחותיו ישארו בטור, בנדודו הוסיף לטפל בשאלה א"י, ואחרי החלטת האו"ם שלח לו מכתב (סטרוכיס קרא לי אותו הבוקר) וביקש להמגש אחי בבלגיה. בן יעקב יוצא בעוד יומים לבלגיה. הוא סבור שיש כרצון ידידו לקבל ממנו אינפורמציה. בדעתו של ב.י. לשוב הנה בעוד 3 שבועות.

- הצעת גרינבוט שנתקבלה היום בקולות הכלליים והמזרחיז "אם נציג צד ב' ייענו הטובות חיוביות על דרישותנו בישיבה האחרונה, חמנה הממקדה את נציגיה שיפגשו עם נציגי צד ב', כדי לסדר הפרטים הטכניים של ההסדר, אם תהיה החשבה שלילית ודרישות אחרות ^{אל} הצעתה הצעות אחרות - יובא הענין לישיבת ההנהלה".

"א, 21.1.48, יום ה', א' בבית השם.

חזרתי הבוקר לת"א בשירה-טשא, שנמסכה פחות משירה הנוסעים לירושלם. נסענו דרך חולדה-עקרון, בלי שום הרפתקאות בדרך. החיילים לא חיכשו - רק סאלו לנשק.

- משה מבריק: 1) U.J.A. מתכנן להטיס 29 מנהיגי המגביה לארץ מ-7 עד 17 פברוארי. (2) לפי ידיעות ושינגטון שינו הבריטים תכניותיהם this welcomed by S.D. intend stay (מברק זה הוא מאתמול).

- אח"צ שיחה ארוכה עם שקולניק. הסברתי לו מחשבותי על ארגון משרד הבטחון: אגף טקטי (לציוד, רכישת העשיה, וכספים) אגף צבאי - לגיוס, אסון, חיכוך, בקורת הפעולות הצבאיות, ועל הנהלת "המלחמה" - התישבות מלחמה (בנגב וגם בשאר השטחים כמחשבים ילחמו בנו). לפי שעה אני מציע אותה, אולי מעדיה שושני או אחד מחבור הבקלביהי גאמן להגנה, ופריץ ויצחק ש. לאגף הצבאי. שאלתי על מועמד לאלוף הנגב, הוא נבחר מה אליהו כהן על ס. דיון, ענה על לבי שאול לתפקיד זה - ומה דיון ונתום ידיו כעוזריו.

- בשש שיחה עם חי. אחרי גמר הכניח ח- UJA חורע הסב בקבוצת אנשינו כנ"י, גם בקרב בני הארץ וגם בקרב האסריקנים (אנשי המגביה ו"הידיוס") סונבורן והרולד ג'פר ההנגדו להמסקת המגביה שלנו. ראייה לדבריהם: כחודש דיצמבר אספו מיליון דולר במזום: להגנה. (קפלן אכר לי בערך שלוש מאות אלף - חי יצא ב-15 ליאנואר כנ"י.) ריה ברכן, אלס שולמן מוענות שלא נוהגים כנוחה ודורשים גיוס כסף להגנה. כמה אנשים מסרבים להא למגביה, ורק להגנה. באופן מלאכותי בולטים התנגדות זו.